

## PUOLUEEN JÄSENILLE

### VETOOMUKSEN LUONNOS 4<sup>a</sup>

Kerho vai puolue? sellainen on kysymys, jonka Pää-äänenkannattajamme on asettanut käsiteltäväksi.

Me pidämme tämän kysymyksen asettamista käsittelyn alaiseksi mitä ajankohtaisimpana. Kehoitamme Pää-äänenkannattajamme toimitusta katsahtamaan ennen kaikkea itseään. Mikä on tämä toimitus? Henkilöiden kerho, jotka ovat muutamia vuosia istuneet yhdessä ja päässeet nyt boikotin, desorganisaation ja kahtiajaolla uhkailun avulla kapuamaan toimitukseen, vai puolueemme toimihenkilöiden kollegio?

Älkää yrittäkö vältellä tätä kysymystä vetoamalla siihen, että teidät on kooptoitu laillisesti, sääntöjen mukaisesti. Me emme epäile tuota laillisuutta, mutta kehoitamme teitä olemaan rajoittumatta muodolliseen katsantokantaan ja vastaamaan kysymykseemme asiallisesti. Emme halua ainoastaan juridista, vaan myös poliittista vastausta. Haluamme saada tuon vastauksen nimenomaan teiltä, herrat edustajakokouksessa valitsemattomat ja puolueen nimittämättömät „toimittajat”, emmekä tov. Plehanovilta, jolla ei ehkä ollutkaan muuta valinnan varaa kuin kooptoida teidät kahtiajakaantumisen välttämiseksi.

Kerho vaiko puolueen toimihenkilöiden kollegio?

Jos kerho, niin mitä varten tarvitaan tuota ulkokultaisuutta ja vilpillisyyttä fraaseineen jostakin puolueesta? Ettekö te ole todellisuudessa repineet rikki tuota puoluetta pitäen sen elimiä ja sääntöjä pilkkananne viikko- ja kuukausimäärin? Ettekö te ole todellisuudessa repineet rikki tuon puolueen toisen edustajakokouksen päätöksiä, ettekö te ole vieneet asiaa kahtiajakoon asti, kieltäytyneet alistumasta

Keskuskomitean ja Neuvoston päätöksiin, ettekö te puheillanne siitä, että puolueen edustajakokoukset eivät ole teille jumalansanaa, s.o. velvoittavia, aseta itseänne puolueen ulkopuolelle? Te tallaatte jalkoihinne puolueen elimet ja lait ja samaan aikaan pidätte pilkkananne otsikkoja „Puolueen Pää-äänenkannattaja”!

Jos taas olette puolueen toimihenkilöitä, niin ettekö suvaitsi selittää tälle puolueelle, miksi ja minkä nimessä puolueen nimittämättömät henkilöt ovat pyrkinet saamaan itselleen paikan puolueen keskuselimessä? Ehkä vanhan perhekuntalaisen toimittajakkerhon „periytyväisyyden” nimessä? Ja henkilöt, jotka hyväksyivät Liigan edustajakokouksessa päätöslausemia tuosta poroporvarillisesta „periytyväisyydestä”, tahtovat nyt petkuttaa meitä jutuilla puolueesta! Mutta onko teillä oikeutta puhua nyt puolueesta?

Te nimitätte formalisteiksi niitä, jotka nojautuvat II edustajakokouksen muodollisiin päätöksiin,—koska teille on tarpeen sen tosiasian peittäminen ja hämääminen, että te *olette rikkoneet tovereiden luottamuksen*, tovereiden, jotka kaikki, jok’ikinen, ovat monen monta kertaa antaneet toisilleen lupauksen noudattaa edustajakokouksen päätöksiä. Te ette alistu muodollisiin päätöksiin, kun ne ovat teitä vastaan, mutta samaan aikaan te kursailematta nojaututte Liigan muodollisiin oikeuksiin, kun nuo oikeudet ovat teille edullisia, te nojaututte puolueen Neuvoston muodollisiin päätöksiin, kun teidän onnistui vastoin puolueen tahtoa kavata tuohon puolueen korkeimpaan elimeen!

Te nimitätte byrokraateiksi niitä, jotka ovat puoluetöimessä puoluekokouksen tahdosta eivätkä ulkomaisen kirjailijakerhon oikusta. Teille on tarpeen siten peittää se teille epämieluisen tosiasia, että nimenomaan byrokratismien hengen, nurkkakuntalaisuuden hengen, virkapaikkojen tavoittelun hengen läpitunkemiksi osoittautuivat henkilöt, jotka eivät mitenkään voineet työskennellä puolueessa puolueen keskuselinten ulkopuolella. Niin, teidän käyttäytymisenne osoitti meille todellakin silmännähtävästi, että puolueemme sairastaa byrokratismia, joka asettaa toimipaikan työtä korkeammalle, joka ei kaihda boikottia eikä desorganisointia toimipaikan valloittamiseksi.

Päätöksen tekemistä puolueen edustajakokouksen äänen enemmistön perusteella te sanotte karkean mekaaniseksi,

mutta eikö teistä näytä karkean mekaaniselta ja skandaalimaiselta ne ulkomaisissa siirtokunnissa ja Liigan edustajakokouksessa käytetyt taistelumenetelmät, jotka antoivat teille häpeällisen voittonne puoluelehtemme toimituksesta! Te ette havaitse farisealaisuutta niiden henkilöiden vakuutuksissa puolueen tunnustamisesta, jotka pyrkivät saamaan ja saivatkin aikaan sen, että he hoitavat puolueen Päääänenkannattajaa, vaikka olivat puolueen edustajakokouksessa *vähemmistönä!*

Ja noita pinnistyksiä, joilla te pyritte ulkokultaisesti kaunistelemaan omaa säädytöntä ja puoluevastaista käytäytymistänne, tuota anarkian saarnaamista, tuota pilkan-tekoa puolueen edustajakokouksesta, tuota opportunistista poroporvarillisuuden ja kerholaisuuden puolustelua te nimittätte uudeksi organisatoriseksi katsantokannaksenne!

Toverit! Ken pitää itseään vakavasti puolueen jäsenenä, sen on esitettävä päättäväinen vastalause ja tehtävä loppu tuosta ruokottomuudesta! Ken tarkastelee vakavasti „Iskran” kolmivuotista työtä ja sen valmistelemaa puolueen edustajakokousta, joka ilmaisi Venäjän todella periaatteellisesti vakaumuksellisten ja todella työskentelevien sosialidemokraattien tahdon, se ei salli ulkomaisen kerholaisuuden tallata jalkoihinsa tämän edustajakokouksen kaikkia aikaansaannoksia.

Joko — tai.

Joko meillä ei ole puoluetta, joko kaikkivoipana yllämme on ulkomainen kirjailijakerho, edustajakokouksemme syrjäyttämä toimittajakerho, — ja silloin alas nuo ulkokultaiset puheet puolueesta, nuo „puolueen” julkaisujen, äänenkannattajien ja elinten valheelliset otsikot. Me emme ole sosialistivallankumouksellisia, me emme tarvitse maalailtuja koristeita. Proletariaatin puolue vaatii totuutta. Proletariaatin puolue vaatii raihnaan kerholaisuuden armottoman avointa paljastamista. Rohjetkaamme tunnustaa, että puoluetta ei ole, ja aloittakaamme alusta, aivan alusta työ todellisen puolueen luomiseksi ja lujittamiseksi. Meitä ei saata hämminkiin kerholaisuuden tilapäinen voitto, me uskomme ja tiedämme, että Venäjän valveutunut proletariaatti kykenee luomaan itselleen puolueen todellisuudessa eikä puoluetta sanoissa, puolueen todellisten puolue-elinten muodossa eikä puoluetta valheellisten otsikkojen muodossa.

Tai meillä on puolue,— ja silloin alas kaikki kerholaisintressit, alas skandalistien ulkomaiset kokoukset! Poistukoot silloin heti meidän *puoluetoimituksestamme* henkilöt, joita puolueen edustajakokous ei ole tuolle toimipaikalle nimittänyt. Palautettakoon silloin Pää-äänenkannattajan toimitus, jossa ovat edustajakokouksen valitsevat toverit. Noudatettakoon silloin *meidän* puolueäänenkannattajasamme puolueen enemmistön katsantokantoja, puolustakoon silloin *meidän* puolueäänenkannattajamme puoluejärjestöä ja puolue-elimiiä ja älköön polkeko niitä lokaan.

Alas kerholaisuus ja ennen kaikkea alas se meidän puoluetoimituksestamme!

Alas desorganisaattorit!

Eläköön proletariaatin puolue, joka osaa noudattaa puolueen edustajakokouksen päätöksiä käytännössä, osaa kunniottaa puoluekuria ja -järjestöä!

Alas farisealaiset puheet ja valheelliset otsikot!

*Kirjoitettu vuoden 1904  
tammikuun jäkipuolitskolla*

*Julkaistu ensi kerran v. 1929  
X Lenin-kokoelmassa*

*Julkaistaan  
käsikirjoituksen mukaan*